

[Henry Christensen.]

I vor egen verdensdel, i Europa, synes situationen præget af bevægelse på betydelige områder. Før det første er der grund til at følge den nye vesttyske forbundskanslers, Willy Brandts, og hans regerings betydningsfulde indsats for at skabe kontakt og forbedrede forhold til øst med den allerstørste opmærksomhed og forhåbning. Vi forstår de følelsesmæssige aspekter, der er knyttet til den bevægelse i vesttysk udenrigspolitik, som Willy Brandts indsats er udtryk for, men vi forstår utvivlsomt også betydningen af, at denne indsats kan krones med fornødent held.

Det andet område, hvor der er en helt afgørende bevægelse i gang, er vedrørende det europæiske markedssamarbejde. Også denne bevægelse vil, om den fører til de tilsigtede resultater, kunne blive af allerstørste betydning for vor verdensdel og for Danmark som en del af denne verdensdel. Fremskyndelsen af det britiske valg må også hilses med tilfredshed, fordi det kan have betydning for at sikre en hurtigere gang i de europæiske forhandlinger, der nu kan forventes åbnet den 30. juni.

Indadtil oplevede vi for kun få måneder siden et politisk valg, nemlig kommunalvalget den 3. marts. Gennem dette etableredes det nye kommunestyre og den struktur, der er følgen af den omfattende kommunalreform. Denne er nu under udfoldelse. Vi har sagt farvel til det kommunesamfund, hvor der var meget nær forbindelse mellem de folkevalgte og befolkningen. Afstanden er nu mange steder blevet langt større. Vi ved, det er sket ud fra hensynene til større effektivitet, bedre betjening af borgerne, mulighed for løsning af nye og større opgaver, større ensartethed og andre hver for sig vægtige grunde. Vi må regne med, at vi i de kommende år står over for den vigtige opgave at fastlægge rammerne og opgavefordelingen mellem stat, amtskommuner og primærkommuner. Det er i den forbindelse vigtigt, at der nu i løbet af de to sidste år er taget to betydningsfulde skridt i henseende til en bedre byrdefordeling mellem de forskellige kommuner, og her er for øvrigt et af de områder, hvor jeg mener socialdemokratiets opposition har været ganske nyttig.

Jeg vil udtrykke håbet om, at vi trods de nye store kommunale enheder evner at be-

vare vore kommuner som en levende del af det danske folkestyre, og at man finder fornødne midler til at gøre vejen mellem borgerne og deres kommunale repræsentanter så kort som mulig. Det danske demokrati er i høj grad bygget op på grundlag af det kommunale selvstyre.

Kommunevalget gav også en slags politisk status. Før valget var alle som sædvanlig enige om, at det var et kommunalvalg og ikke et landspolitisk valg, men da valget var overstået, havde i hvert fald de, som syntes det var gået godt, vældig trang til at lægge allehånde landspolitiske elementer ind i valgresultatet. Det tror jeg ikke der er noget nyt i. Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at der er grund til at lykønske socialdemokratiet med dets fremgang, selv om denne fremgang må ses på baggrund af det forrige meget dårlige kommunalvalg og de forrige to dårlige folketingsvalg. Socialdemokratiet kunne denne gang glæde sig over en vis stabilisering, der ikke alene, sådan som det lidt uvenligt forskellige steder blev fremhævet, kan tilskrives nogle populære socialdemokratiske borgmestre.

Jeg synes også, vi har set tendenser til en lidt mere afslappet holdning hos det store oppositionsparti, i hvert fald på nogle områder, hvad jeg i og for sig tror er til gavn for socialdemokratiet selv, men naturligvis også er til gavn for arbejdet her i folketinget. Måske er netop det betydningsfulde forslag om den fremtidige realkreditordning og vilkårene for kommunernes låntagning et eksempel herpå.

Som sædvanlig diskuterer man gerne valg; det gjorde hr. Per Hækkerup også i dag. Jeg har også set, der stadig er lyst til at diskutere fremtidige regeringer o. lign. med stor iver. Jeg skal ikke deltage i denne debat. Vi befinder os godt og vel midt i en valgperiode. Vi har en regering, der har et stort parlamentarisk flertal bag sig, og som efter alt at dømme fortsat må formodes at have et klart flertal over for de socialistiske partier, der kunne ventes repræsenteret her i folketinget. Vi mener i venstre, at der er nået gode og betydningsfulde resultater på dette parlamentariske grundlag. Vi har bestemt heller ikke i de oplæg, oppositionen er mødt med, hvor enighed mellem regering og opposition ikke har kunnet opnås, set noget i oppositionens oplæg, der kunne være fri-